

Kristuksen lähettäjä

Kristuksen lähettäjäillä on vakava ja tärkeä työ, johon jotkut suhtautuvat aivan liian kevyesti. Samalla kun Kristus palvelee taivaan pyhäkössä, Hän palvelee myös maan päällä olevaa seurakuntaansa lähettäjäitensä välityksellä. Hän puhuu kansalle valittujen miesten välityksellä ja suorittaa työtään heidän avullaan, samalla tavalla kuin Hän alennuksensa päivinä liikkui näkyvässä maailmassa. Vaikka siitä on kulunut vuosisatoja, ei aika ole pystynyt muuttamaan tätä lupaus, jonka Hän lähtiessään antoi opetuslapsilleen: »Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.» Kristuksen taivaaseen astumisesta nykyaikaan asti Jumalan määräämät ja valtuuttamat miehet ovat toimineet uskon opettajina. Kristus, Totinen Paimen, valvoo työtään näitten alipaimenten avulla. Siten sanan julistajien ja opettajien tehtävä on hyvin tärkeä. Kristuksen puolesta he pyytävät ihmisiä, että he antaisivat sovittaa itsensä Jumalan kanssa.

Ihmisten ei tulisi pitää saarnaajia vain tavallisina esitelmöitsijöinä ja kaunopuhujina, vaan Kristuksen lähettäjinä, jotka saavat viisautensa ja voimansa seurakunnan suurelta Johtajalta. Kristuksen edustajan julistaman sanan halveksiminen ja väheksyminen ei ole ainoastaan tuon henkilön, vaan myös sen Mestarin halveksimista, joka hänet on lähettänyt. Hän on Kristuksen sijainen, ja Vapahtajan äänen pitäisi kuulua Hänen edustajansa sanoista.

Saarnaa Kristusta

Monet saarnaajat ovat tehneet suuren erehdyksen pitäessään esitelmiä, jotka ovat olleet pelkkää todistelua. On ihmisiä, jotka kuuntelevat totuuden teoriaa ja joihin esitetyt todisteet vaikuttavat, ja jos sitten jokin puheen kohta esittää Kristusta maailman Vapahtajana, voi kylvetty siemen orastaa ja tuottaa hedelmää Jumalan kunniaksi. Mutta monissa esitelmissä Kristuksen ristiä ei

lainkaan esitetä kansalle. Jotkut saattavat viimeistä kertaa elämässään kuunnella saarnaa, kun taas toiset eivät milloinkaan enää saa tilaisuutta kuulla esitettävän koko totuuden ketjua ja sen sovellutusta heihin. Tuo kultainen tilaisuus on iäksi menetetty. Jos totuuden teorian yhteydessä olisi korotettu Kristusta ja Hänen lunastavaa rakkauttaan, se olisi voinut saattaa heidät asettumaan Hänen puolelleen.

Sieluja, jotka haluavat tietää miten päästä Kristuksen luo, on enemmän kuin osaamme kuvitellakaan. Monet kuuntelevat kansaan menevää sananjulistusta, eivätkä he saarnan kuultuaan tiedä paremmin kuin ennenkään, miten voisivat löytää Kristuksen sekä sen rauhan ja levon, jota heidän sielunsa kaipaa. Viimeistä armonsanomaa maailmalle julistavien saarnaajien tulee pitää mielessään, että Kristusta on korostettava syntisten pakopaikkana. Monet saarnaajat ajattelevat, ettei ole tarpeellista saarnata parannusta ja uskoa sydän kokonaan Jumalan rakkauden valtaan alistuneena. He pitävät itsestään selvänä, että heidän kuulijansa tuntevat täydellisesti evankeliumin ja että heille sen vuoksi on esitettävä toisenlaisia asioita, jotta heidän mielenkiintonsa pysyisi vireillä. Jos heidän kuulijansa osoittavat innostusta, he pitävät sitä menestyksen todistuksena. Ihmisillä on vain vähän tietoa pelastussuunnitelmasta ja he tarvitsevat tässä mitä tärkeimmässä aineessa enemmän opetusta kuin missään muussa.

Niiden, jotka kokoontuvat kuulemaan totuutta, tulisi saada siitä sama hyöty kuin Kornelius ja hänen ystävänsä: »Nyt olemme siis kaikki tässä Jumalan edessä kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskenyt sinun puhua.»

Teoreettiset esitykset ovat välttämättömät, jotta kaikki tulisivat tuntemaan opinkappaleet ja saisivat nähdä totuuden ketjun renkas renkaalta liittyvän täydelliseksi kokonaisuudeksi. Mutta milloinkaan ei tule pitää mitään esitelmää esittämättä siinä Kristusta ja Häntä ristiinnaulittuna evankeliumin perustuksena soveltamatta käytäntöön julistettua totuutta ja teroittamatta ihmisille, ettei Kristuksen oppi ole niin ja ei, vaan niin ja amen Kristuksessa Jeesuksessa.

Kun totuuden teoria on esitetty, seuraa työn vaikein osa. Ihmisiä ei tule jättää ilman ohjausta heidän jokapäiväistä elämäänsä koskevista käytännöllisistä kysymyksistä. Heidän täytyy nähdä ja tuntea, että he ovat syntisiä ja että heidän on käännyttävä Jumalan puoleen. Heille tulee mitä vaikuttavimmalla tavalla esittää, mitä Kristus sanoi, mitä Hän teki ja mitä Hän opetti.

Saarnaajan työ on vasta alussa, kun ihmisten ymmärrys on avautunut käsittämään totuuden. Kristus on Välimiehemme ja ylimmäinen pappimme Isän edessä. Hänet näytettiin Johannekselle teurastettuna Karitsana juuri vuodattamassa verensä syntisten hyväksi. Kun syntiselle on esitetty Jumalan laki, joka näyttää hänelle hänen syntiensä syvyyden, hänelle tulee sitten osoittaa Jumalan Karitsaa, joka ottaa pois maailman synnin. Häntä tulee ohjata katumukseen ja parannuksen tekoon Jumalan edessä ja uskomaan Jeesukseen Kristukseen. Näin Kristuksen edustajan työ tulee olemaan sopusoinnussa sen työn kanssa, jota Kristus suorittaa taivaan pyhäkössä.

Opettakaa käytännöllistä jumalisuutta

Saarnaajat saavuttaisivat paljon useampia sydämiä, jos he käsittelevät enemmän käytännöllistä jumalisuutta. Kun työ aloitetaan uusilla kentillä, se on usein melkein kokonaan teoreettista. Ihmiset ovat hämmentyneitä. He näkevät totuuden voiman ja ovat halukkaita saamaan varman pohjan. Kun heidän mielensä on avautunut ja heltynyt, silloin on aika teroittaa Kristuksen evankeliumia heidän omalletunnolleen, mutta sangen usein annetaan esitelmäsarjan päättyä ilman että ihmisten hyväksi suoritetaan sitä työtä, mitä he tarvitsevat. Koko yritys muistuttaa suuresti Kainin uhria, josta puuttui uhriveri, joka olisi tehnyt sen otolliseksi Jumalalle. Kain teki oikein valmistaessaan uhrin, mutta hän jätti siitä pois juuri sen, mikä olisi antanut sille merkitystä: sovituksen veren. On surullista todeta, että syy, miksi niin monet käsittelevät laajalti teoriaa, mutta niin vähän käytännöllistä jumalisuutta, on se, ettei Kristus asu heidän sydämessään. Heiltä puuttuu elävä yhteys Jumalan kanssa. Monet sielut tekevät

ratkaisun totuuden puolelle selvien todisteiden perusteella tulematta kääntymykseen. Opilliseen esitykseen ei liitetä käytännöllistä puolta, niin että kuulijat nähdessään totuuden kauniin rakennelman ihastuisivat sen Tekijään ja pyhittyisivät kuuliaisuuden kautta. Saarnaajan työ ei ole valmis, ennen kuin hän on teroittanut kuulijoilleen luonteen muutoksen välttämättömyyttä sopusoinnussa niiden totuuden pyhien periaatteiden kanssa, jotka heille on esitetty.

Meidän tulee pelätä muodollista uskontoa, sillä siinä ei ole Vapahtajaa. Kristus esitti yksinkertaisia, selviä, mielenpainuvia ja käytännöllisiä sanomia. Hänen lähettiläitensä tulee seurata Hänen esikuvaansa joka saarnassaan. Kristus ja Hänen Isänsä olivat yhtä ja Kristus alistui iloiten kaikkiin Isänsä vaatimuksiin. Hänellä oli Jumalan mieli. Lunastaja oli täydellinen Esikuva. Jehova tuli Hänessä ilmi. Taivas kätkeytyi ihmisyyteen, ja ihmiskunta pääsi Ikuisen Rakkauden helmaan.

Jos saarnaajat tahtovat nöyrinä istua Jeesuksen jalkain juuressa, he saavat pian oikean käsityksen Jumalan luonteesta ja kykenevät opettamaan myös toisia. Jotkut ryhtyvät saarnaajiksi ilman syvää rakkautta Jumalaan ja lähimmäisiinsä. Sellaisten elämässä ilmenee itsekkyyttä ja nautinnonhalua, ja sillä aikaa kun nämä pyhittymättömät, uskottomat vartijat palvelevat itseään, sen sijaan että he ruokkisivat laumaa ja hoitaisivat paimentehtäviään, kansa näännyy oikean opetuksen puutteessa.

Esittäkää palavia vetoamuksia

Jokaisessa saarnassa tulee esittää hartaita vetoamuksia ihmisille, että he luopuisivat synnistä ja kääntyisivät Kristuksen puoleen. Nykyään vallitsevat synnit ja itse hemmottelut on tuomittava ja käytännöllistä jumalaisuutta korostettava. Saarnaajan tulee itse olla syvästi vakava, niin että hän omassa sydämessään tuntee esittämiensä sanojen merkityksen kykenemättä pidättämään myötätuntoaan niitä sieluja kohtaan, joiden puolesta Kristus on kuollut. Mestarista sanottiin: »Kiivaus sinun huoneesi puolesta on minut kuluttanut.» Ps. 69:10. Hänen edustajiensa tulee tuntea

samanlaista vakavuutta.

Ääretön uhri on annettu ihmisten puolesta, ja se on annettu turhaan kaikkien niiden puolesta, jotka eivät tahdo ottaa vastaan pelastusta. Miten tärkeätä siis on, että totuuden julistaja suorittaa tehtävänsä täysin tietoisena vastuustaan. Miten hellästi, säälivästi ja ystävällisesti hänen tulisikaan käyttäytyä ihmissieluja kohtaan, kun maailman Lunastaja on pitänyt heitä niin suuressa arvossa. Kristus kysyy: »Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään?» Matt. 24:45. Jeesus kysyy: Kuka, ja jokaisen evankeliumin julistajan tulee toistaa kysymystä omalle sydämelleen. Katsellessaan vakavia totuuksia ja nähdessään kuvan uskollisesta ja älykkäästä palvelijasta hänen sielunsa tulisi tuntea mitä syvintä liikutusta.

Sanan tekijät

Jokaiselle ihmiselle on annettu tehtävänsä; ketään ei ole vapautettu siitä. Kunkin tulee suorittaa osansa kykyjensä mukaan, ja totuuden julistajan on huolellisesti ja rukoillen opittava tuntemaan totuuden vastaanottajien kyvyt voidakseen opastaa heidät eteenpäin askel askeleelta ja antaakseen heidän käsittää, että he ovat vastuussa Jumalan heille uskoman työn suorittamisesta. Heille on teroitettava yhä uudelleen, ettei kukaan pysty vastustamaan kiusauksia, täyttämään Jumalan tarkoitusta eikä elämään kristillistä elämää, ellei hän ryhdy suorittamaan työtään, oli se suurta tai pientä, ja tekemään sitä tunnontarkasti ja uskollisesti. Paitsi kirkossa käymistä ja Jumalan sanan kuulemista siellä jokaisen on tehtävä jotakin. Heidän täytyy panna käytäntöön kuulemansa totuus omaksumalla sen periaatteet jokapäiväiseen elämäänsä. Heidän tulee alituisesti työskennellä Kristuksen hyväksi, ei itsekkäistä vaikutteista, vaan pitäen silmällä Hänen kunniaansa, joka uhrasi kaikkensa pelastaakseen heidät turmiosta.

Saarnaajien tulee teroittaa niiden mieleen, jotka vastaanottavat totuuden, että Kristuksen täytyy saada asua heidän kodeissaan ja että he tarvitsevat Hänen armoaan ja viisauttaan ohjatessaan ja kasvattaessaan lapsiaan. Lasten kasvattaminen ja ohjaaminen sekä

heidän saattamisensa kuuliaisiksi kuuluu siihen työhön, jonka Jumala on uskonut heidän tehtäväkseen. Tulkoon saarnaajan lempeys ja ystävällisyys näkyviin hänen suhteessaan lapsiin. Hänen tulee aina muistaa, että heistä kasvaa miehiä ja naisia ja että he kuuluvat Herran seurakunnan nuorempiin jäseniin. He saattavat olla Mestarille hyvin rakkaita ja läheisiä ja tulevat jo nuoruudessaan suorittamaan palvelusta Hänelle, jos heitä oikein ohjataan ja kasvatetaan. Jokainen lapsille puhuttu kova, ankara ja harkitsematon sana tuottaa murhetta Kristukselle. Heidän oikeuksiaan ei aina kunnioiteta, ja usein heitä kohdellaan ikään kuin heillä ei olisikaan yksilöllistä luonnetta, jota olisi kehitettävä sopusuhtaisesti, niin ettei se kasvaisi väärään suuntaan ja Jumalan tarkoitus heidän elämässään siten jäisi täyttymättä.

Jo lapsuudestaan saakka Timoteus tunsu pyhät kirjoitukset, ja tämä tieto varjeli häntä ympäröivältä pahalta vaikutukselta ja kiusauksilta, antautumasta ennemmin nautintoihin ja itse hemmotteluun kuin velvollisuutensa suorittamiseen. Tällaista varjelusta kaikki lapsemme tarvitsevat, ja vanhempien ja Kristuksen lähettiläiden tehtävänä tulisi olla huolehtiminen siitä, että lapsille opetetaan Jumalan sanaa oikealla tavalla.

Täydellisyys Kristuksessa

Jos saarnaaja haluaa saada Herran hyväksymisen, hänen täytyy työskennellä uskollisesti esittääkseen jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa. Hänen ei tule työtavallaan osoittaa, että on samantekevää, vastaanottavatko ihmiset totuuden ja harjoittavatko he tosi jumalisuutta, vaan hänen elämässään ilmenevän uskollisuuden ja epäitsekkyuden tulisi saada syntinen vakuuttuneeksi siitä, että iankaikkinen elämä on kysymyksessä ja että hänen sielunsa joutuu kadotukseen, jos hän vastustaa hänen hyväkseen suoritettavaa vakavaa työtä. Niiden, jotka on ohjattu valheesta ja pimeydestä totuuden valoon, tulee tehdä suuria muutoksia elämässään, ja ellei heidän omalletunnolleen teroiteta perinpohjaisen uudistuksen välttämättömyyttä, he ovat sen miehen kaltaisia, joka katsoi kuvastimeen, Jumalan lakiin, ja huomasi

siveellisen luonteensa puutteet, mutta meni pois ja unohti, millainen hän oli. Mieli on pidettävä valveilla tuntemaan vastuullisuuttaan, sillä muutoin se vaipuu vielä suuremman välinpitämättömyyden valtaan kuin se oli ennen heräämistään.

Kristuksen lähettiläiden tehtävä on paljon suurempi ja vastuunalaisempi kuin monet aavistavatkaan. Heidän ei tule lainkaan tyytyä menestykseensä ennen kuin he uutteralla työllään ja Jumalan siunaamina voivat esittää Hänelle käyttökelpoisia kristittyjä, joilla on todellista vastuuntuntoa ja jotka suorittavat heille määrätyn työn. Oikea työskentely ja opetus on saattava työhön sellaisia ihmisiä, joilla on luja luonne ja niin järkkymättömät periaatteet, ettei minkäänlainen itsekkyyks voi estää heidän työtään, heikentää heidän uskoaan tai pidättää heitä täyttämästä velvollisuuttaan.

Jos saarnaaja on oikealla tavalla opettanut huostaansa uskottuja, ei hänen aloittamansa työ raukea tyhjiin hänen lähtiessään uudelle kentälle, sillä se on vahvistettu niin lujaksi, että se kestää. Elleivät totuuden vastaanottajat ole täysin kääntyneitä ja ellei heidän elämässään ja luonteessaan ole tapahtunut täydellistä muutosta, ei heidän sielunsa ole kiinnittynyt ikiaikojen Kallioon, vaan kun saarnaajan työ päättyy ja uutuuden viehätys häviää, haihtuvat vaikutelmat myös nopeasti, totuus menettää viehätysvoimansa, eikä heidän vaikutuksensa ole pyhempi eikä parempi, vaikka he tunnustavat totuuden.

Minua hämmästyttää se, että vaikka eteemme on asetettu esikuvia siitä, mitä ihminen voi olla ja mitä hän voi tehdä, se ei innosta meitä suurempiin ponnistuksiin jäljitelläksemme vanhurskaiden hyviä tekoja. Kaikki eivät saata päästä huomattavaan asemaan, mutta jokainen voi silti täyttää vastuunalaisen ja hyödyllisen tehtävän, jossa hän työskentelemällä kestävästi ja uskollisesti voi tehdä paljon enemmän hyvää kuin hän on kuvitellut voivansa tehdä. Totuuden vastaanottajien tulee pyrkiä ymmärtämään Raamattua selvästi ja kokemusten tietä oppia tuntemaan elävä Vapahtaja. Älyä tulee kehittää ja muistia harjoittaa. Henkinen laiskuus on syntiä, ja hengellinen uneliaisuus

merkitsee kuolemaa.

Ohjatkaa mieliä Jeesukseen

Kunpa löytäisin kyllin voimakkaita sanoja voidakseni vaikuttaa evankeliumityössä oleviin työtovereihini niin kuin haluan! Veljeni ja sisareni, te käsittelette elämän sanoja, ja te olette kanssakäymisissä ihmisielujen kanssa, jotka voisivat kehittyä mitä korkeimmalle tasolle, jos he saisivat oikeata ohjausta. Mutta saarnoissa on paljon itse korotusta. Ristiinnaulitun Kristuksen, taivaaseen astuneen Kristuksen ja takaisintulevan Kristuksen esittämisen tulisi niin hellyttää ja ilahduttaa evankeliumin julistajan mieltä sekä täyttää hänen sydämensä, että hän esittäisi näitä totuuksia kansalle rakkaudella ja syvällä vakavuudella. Silloin saarnaaja joutuu pois heidän näkyvistään ja Kristusta korotetaan. Nämä valtavat aiheet tekevät niin syvän vaikutuksen ihmisiin, että se saa heidät puhumaan niistä ja ylistämään niitä, sen sijaan että he ylistäisivät saarnaajaa, joka on vain välikappale. Mutta jos ihmiset ylistäessään saarnaajaa, ovat vain vähän kiinnostuneita saarnatusta sanasta, tietäköön saarnaaja, ettei totuus pyhitä hänen omaakaan sieluaan. Hän ei puhu kuulijoilleen sillä tavalla, että Jeesus saisi kunnian ja Hänen rakkauttaan korotettaisiin.

Kristus sanoi: »Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaassa.» Matt. 5:16. Loistakoon teidän valonne niin, että kunnia koituu Jumalalle sen sijaan, että se tulisi teille itsellenne. Jos ylistys tulee teidän osaksenne, teillä on syytä pelätä ja hävetä, sillä kunnia on kohdistunut väärään kohteeseen: ei Jumalaan, vaan Hänen palvelijaansa. Niin loistakoon teidän valonne; olkaa siis varuillanne, Kristuksen saarnaajat siitä, miten teidän valonne loistaa. Jos se leimahtaa taivasta kohti ilmaisten Kristuksen kirkkauden ja kunnian, niin se loistaa oikein. Mutta jos se kohdistuu teihin, jos korotatte itseänne ja houkuttelette ihmisiä ihailemaan teitä, teidän olisi parempi vaieta kokonaan, sillä valonne loistaa väärällä tavalla.

Eläviä Kristuksen edustajia

Kristuksen saarnaajat, te voitte pysyä Jumalan yhteydessä, jos valvotte ja rukoilette. Olkoot sananne suolalla höystettyjä ja saakoon kristillinen kohteliaisuus, huomaavaisuus ja todellinen arvokkuus ilmetä kaikessa käytöksessänne. Jos teissä vallitsee Jumalan rauha, ei sen voima ainoastaan vahvista sydäntänne, vaan myös hellyttää sitä, niin että teistä tulee Kristuksen eläviä edustajia. Totuuden tunnustajat ovat luisumassa pois Jumalasta. Jeesus tulee pian, eivätkä he ole valmiit. Saarnaajan täytyy itse päästä korkeammalle tasolle, saavuttaa lujempi usko ja kokemus, joka on elävä ja toimiva, eikä laimea ja arkinen, kuten nimellisten tunnustajien.

Jumalan sana asettaa eteenne korkean päämäärän. Tahdotteko kilvoitella paastoten ja rukoillen saavuttaaksenne kristillisen luonteenne täydellisyyden ja eheyden? Tehkää jalkaanne polut suoriksi, etteivät ontuvat kompastuisi tieltä. Läheinen yhteys Jumalaan antaa teille työssänne sitä elävää voimaa, joka herättää omantunnon ja saattaa syntisen synnintuntoon johtaen hänet huudahtamaan: »Mitä minun on tehtävä pelastuakseni?»

Juuri ennen taivaaseenastumistaan Jeesus antoi opetuslapsilleen tehtävän: »Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, ja kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.» Matt. 28:19, 20 (vanh. käänn.). »Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun.» Joh. 17:20. Tehtävä kuuluu niillekin, jotka uskovat Hänen opetuslastensa esittämän Jumalan sanan. Kaikkien, joita Jumala on kutsunut lähettiläikseen, tulee vastaanottaa Kristuksen opetukset käytännöllisestä jumalisuudesta, ja opettaa niitä ihmisille. Kristus avasi opetuslapsilleen pyhät kirjoitukset alkaen Mooseksesta ja profeetoista ja opetti heille kaikki, mikä koski Häntä itseään, sekä selitti heille myös ennustuksia. Apostolit palasivat saarnoissaan Aadamiin asti ja veivät kuulijansa profeetallisen historian kautta

aina ristiinnaulittuun Kristukseen saakka, kutsuen syntisiä katumukseen ja kääntymään synneistään Jumalan puoleen. Tänä aikana tulisi Kristuksen edustajien seurata heidän esikuvaansa ja jokaisessa saarnassaan korottaa Kristusta yli kaiken muun.

Kääntyneitä saarnaajia

Muodollisuutta ei esiinny ainoastaan muissa kirkkokunnissa, vaan se lisääntyy myös huolestuttavassa määrin niidenkin keskuudessa, jotka tunnustavat pitävänsä Jumalan käskyt ja odottavansa Kristuksen pikaista takaisintuloa taivaan pilvissä. Meidän ei tule olla ahdasmielisiä näkemyksissämme eikä rajoittaa kykyjämme hyväntekeväisyydessä, vaan samalla kun lisäämme vaikutustamme ja laajennamme suunnitelmiamme sitä mukaa kun Kaitselmus avaa tien, meidän tulee sitä vakavammin karttaa maailman epäjumalanpalvelusta. Samalla kun teemme yhä suurempia ponnistuksia voidaksemme olla suuremmaksi hyödyksi meidän tulee vastaavasti ponnistella saadaksemme viisautta Jumalalta, jotta voisimme hoitaa kaikkia työhaaroja Hänen määräystensä eikä maailman katsantokannan mukaan. Meidän ei tule jäljitellä maailman tapoja, vaan parhaalla mahdollisella tavalla käyttää Jumalan meille antamia kykyjä esittääksemme totuuden ihmisille.

Sitten kun kansamme toiminta vastaa tunnustustamme, saamme kokea, että saadaan paljon enemmän aikaan kuin nyt. Kun saamme yhtä Jumalalle antautuneita miehiä kuin Elia, jotka omistavat samanlaisen uskon kuin hän, saamme nähdä Jumalan ilmaisevan itsensä meille samalla tavalla kuin ennen muinoin pyhille miehille. Kun saamme miehiä, jotka vaikka tunnustavatkin puutteensa, rukoilevat Jumalaa lujasti uskoen kuten Jaakob, tulemme näkemään samoja tuloksia. Voimaa on tuleva Jumalalta ihmisille vastauksena uskon rukoukseen. Maailmassa on vain vähän uskoa. Vain harvat elävät lähellä Jumalaa. Kuinka voisimme odottaa Jumalan antavan lisää voimaa tai ilmaisevan itsensä ihmisille, kun Hänen sanansa laiminlyödään eivätkä sydämet ole pyhitetyt totuudessa? Miehet, jotka eivät ole edes

puolikääntyneitä, vaan itseensä luottavia ja omahyväisiä, saarnaavat totuutta toisille. Mutta Jumala ei työskentele heidän kanssaan, sillä he eivät ole pyhiä sydämeltään ja elämältään. He eivät vaella nöyrästi Jumalan kanssa. Meidän täytyy saada kääntyneitä saarnaajia, sillä vasta silloin tulemme näkemään, että Jumalan valo ja voima tukee kaikkia ponnistuksiamme.

Vartijoilla, joita muinoin pantiin Jerusalemin ja muiden kaupunkien muureille, oli mitä vastuunalaisin tehtävä. Heidän uskollisuudestaan riippui kaikkien kaupungissa asuvien turvallisuus. Vaaran uhatessa he eivät saaneet vaieta päivällä eivätkä yöllä. Aina jonkin hetken kuluttua heidän tuli huutaa toisilleen, jotta nähtäisiin, että kaikki olivat valveilla eikä kenellekään ollut tapahtunut vahinkoa. Vartiosotilaita asetettiin joillekin korkeille kohdille, mistä tärkeät vartioitavat paikat näkyivät, ja niistä kuului milloin varoitus- milloin turvallisuus- huutoja. Ne kantautuivat toiselta toiselle, ja kukin toisti kuulemansa, kunnes ne olivat kaikuneet ympäri kaupungin.

Nämä vartijat kuvaavat saarnaajia, joiden uskollisuudesta sielujen pelastus on riippuvainen. Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajien tulee olla vartijoina Siionin muureilla; ja jos he näkevät miekan tulevan, heidän tulee korottaa varoitus- huuto. Jos he ovat uneliaita vartijoita ja heidän hengelliset aistinsa ovat niin turtuneet, etteivät he näe eivätkä käsitä vaaraa, ja ihmiset joutuvat perikatoon, Jumala vaatii näiden veren vartijain käsistä.

Vartijaan pyhä velvollisuus

»Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani.» Hes. 33:7. Vartijoiden täytyy elää hyvin lähellä Jumalaa voidakseen kuulla Hänen sanansa ja ollakseen Hänen Henkensä vaikutuspiirissä, ettei ihmisten tarvitsisi turhaan katsoa heihin. »Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalaton- ta hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä

varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käänny, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut.» Jakeet 8, 9. Kristuksen lähettiläiden tulee varoa, etteivät he uskottomuudellaan kadota omaa ja kuulijaansa sielua.

Minulle näytettiin eri valtioissa olevia seurakuntia, jotka tunnustavat pitävänsä Jumalan käskyt ja odottavansa Kristuksen toista tulemistä. Niiden keskuudessa vallitsee huolestuttavan paljon välinpitämättömyyttä, ylpeyttä, maailman rakkautta ja kylmää muodollisuutta. Tämä on kansa, jonka hurskauden puuttuminen yhä enemmän alkaa tehdä sitä muinaisen Israelin kaltaiseksi. Monet kerskailevat jumalisuudestaan, vaikka he ovat vailla itsehillintää. Makuaisti ja intohimo ovat saaneet ylivallan, ja oma minä hallitsee. Monet ovat oikullisia, omavaltaisia, käskeviä, kerskailevia, ylpeitä ja epäpyhiä. Yhtä kaikki jotkut näistä henkilöistä ovat saarnaajia, jotka käsittelevät pyhiä totuuksia. Elleivät he tee parannusta, siirretään heidän kynttilänjalkansa pois paikaltaan. Vapahtajan esittämä kirous hedelmättömälle viikunapuulle sisältää opetuksen kaikille kaavoihin kangistuneille ja kerskaileville tekopyhille, jotka maailman silmissä komeilevat lehdillään, vaikka ovat vailla hedelmiä. Mikä nuhde siinä onkaan niille, joilla on jumalisuuden ulkokuori, samalla kun he epäkristillisellä elämällään kieltävät sen voiman! Hän, joka hellästi kohteli suurintakin syntistä ja joka ei koskaan torjunut luotaan todellista nöyryyttä ja katumusta, oli rikos miten suuri tahansa, esitti ankaran paheksumisensa niille, jotka tunnustivat olevansa jumalisia, vaikka he teoillaan kielsivät uskonsa. T. a. I, 502-513.

Miksi Jeesus perusti seurakuntaan?

”Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.” Matt.

17: 18.

”Jumala on asettanut seurakunnan välikappaleekseen pelastamaan ihmisiä. Se järjestettiin palvelemaan, ja sen tehtävänä on evankeliumin vieminen maailmaan. Jumalan suunnitelmana on alusta asti ollut, että hänen seurakuntansa tulee heijastaa maailmalle hänen täyteyttään ja ylenpalttisuuttaan. Seurakunnan jäsenten, jotka hän on kutsunut pimeydestä ihmeellisen valkeuteensa, tulee ilmentää hänen kunniaansa. Seurakunta Kristuksen armon rikkauden varastopaikka, ja seurakunnan kautta tulee Jumalan rakkaus lopullisesti ja täysin »taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon» (Ef. 3: 10).” Apt. 11.

Siis seurakunnalla on tehtävä edustamaan Jumalaa ja Hänen valtakuntaansa maan päällä ja osoittamaan ihmisille pelastuksen tie.

Se on Hänen ruumiinsa

”Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.” 1. Kor. 12:13, 12.

”Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää;...” Kol. 1:18

”Sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja.” Ef 5:23.

Seurakunta on verrattuna Kristuksen ruumiksi ja Hän on sen pää. Jokainen, joka on tehnyt liiton Jeesuksen kanssa kasteen kautta, hän tulee Hänen ruumiinsa jäseneksi ja hänet otetaan vastaan seurakuntaan. Tässä suhteessa Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.” Matt. 18:18. Siis Jeesus on antanut tehtävä seurakunnalle ottamaan uusia jäseniä vastaan, mutta myös erottaa niitä, jotka rikkovat liitonsa Hänen kanssaan. Rikkoa liitonsa Jeesuksen kanssa ihminen erottaa itse itsensä Jeesuksen

ruumista ja niin hänellä ei ole enää elävä yhteys Hänen kanssa ja niin hengellisesti hän kuolee, ellei tekee parannusta ja palaa takaisin.

Jokaisella jäsenenä on omaa tarkoituksensa Kristuksen ruumissa, eikä kukaan voi sanoa minua ei tarvitaan siellä. Jokainen, joka irtautuu Kristuksen ruumista aiheuttaa kipuja Hänelle, mutta kun sellainen palaa takaisin on suuri ilo ja riemu taivaassa.

Seurakunta on Jumalan työpaja

”Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekkin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.” 1. Piet. 2:4, 5.

Jumala kutsu ihmisiä tulla yhteen Hänen seurakuntaan, joka on Hänen työpajansa. Tässä meitä hiotaan ja valmistetaan taivaasta varten. Meidän pitää saada Kristuksen kaltaisen luonne tässä työpajassa, maan päällä eikä taivaassa.

”Kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus. Ef. 4:13-15

Että voisimme elää kerran täydellisessä sovussa taivaassa keskenämme ja Jumalan kanssa, meidän pitää ensiksi saavuttaa tämä tilan täällä maan päällä. Sen vuoksi meidän pitää olla Jumalan työpajassa, jossa Hän ihmeellisesti muovailee ja valmistaa meitä ikuisuutta varten.

Kun israelilaiset rakensivat Jumalan temppeli, jokaisen kivi hakattiin vuorten kaljoista ja siellä paikan päällä muovailtiin ja hiottiin sen tarkoitettuun paikan rakennuksessa. Sen jälkeen kun kivet tuotiin temppelin rakennusmaalle, siellä ei kuultu enää

lyöntejä kivien päälle, koska ne olivat valmis. Sama on meidän kanssamme, ennen kuin pääsemme taivaaseen, missä on Jumalan elävä temppeli, siellä jokainen on kykenevä palvelemaan Häntä täydellisesti. Siellä meitä ei enää muovailaan ja hiotaan. Sen aika on jo ohi. Miten tärkeä on nyt meille alistua Jumalan mahtavan käsin alle ja Pyhän Hengen vaikutukseen, että se tarpeellisen työn ja muovailu ajoissa tulisi tehty. Jumala meitä auttakoon tässä.

Jos haluamme olla Jeesuksen kanssa, me joudumme olemaan myös Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kanssa!

Mitä Pietari teki? Hän kielsi Opettajansa ja aiheutti Hänelle sielunkärsimystä. Jaakob ja Johannes olivat kostohimoisia ja kunniahimoisia, mutta Jumalan työpajassa he saivat hiotusta ja valmistuivat ikuisuutta varten.

Jos kerran haluamme olla Jeesuksen kanssa, meidän pitää olla yhdessä nykyisen ”Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen” kanssa seurakunnassa.

Jumala kutsuu seurakuntaansa erilaisia ihmisiä. He ovat kuin kiviä, jotka ollessaan yhdessä ne hiottavat toinen toisensa ja tulevat aina tasaisemmaksi ja hienoisemmaksi. Joskus meitä heitetään lattiallekin ja joudumme toisten ihmisten tallotettavaksi, että saisimme kunnollinen hiotusta ja oma minä kuolisi. Kaikki tämä meidän pitää ilolla ottaa Jumalan kädestä vastaan, tietäen, että se on tarpeellista pelastuksemme hyväksi. Ne jotka kieltäytyvät tästä työstä osoittautuu vääräksi jalokiveksi ja lopuksi heitä heitetään pois Jumalan työpajasta.

”Miehen lakaistessa likaa ja törkyä kaikki väärät jalokivet ja väärennetyt rahat kohosivat, menen yhtenä pilvenä ikkunasta, ja tuuli vei ne pois.

Tuossa puuhassa suljin silmäni vähäksi aikaa, ja kun ne taas avasin, oli törky täydellisesti hävinnyt. Kallisarvoisia jalokiviä, timantteja, kulta- ja hopearahoja esiintyi ylen runsaasti kaikkialla huoneessa.

Sen jälkeen mies pani pöydälle lippaan, mikä oli paljon suurempi ja kauniimpi edellistä, kokosi kourallisittain jalokiviä,

timantteja ja rahoja ja viskasi ne lippaaseen, siksi kunnes ei yhtään ainoata jäänyt jäljelle - vaikk'eivät jotkut timanteista olleetkaan nuppineulan päätä suurempia.

Sitten hän kutsui minua sanoen: »Tule katsomaan!» Katsoin lippaaseen, mutta näky häikäisi silmiäni. Niiden loisto oli alkuperäistä kirkkauttaan kymmenen kertaa voimakkaampi. Ajattelin niiden puhdistuneen hiekassa jumalattomien ihmisten jalkain alla, ihmisten, jotka olivat niitä sirotelleet ja tomuun tallanneet. Nyt ne olivat kauniissa järjestyksessä lippaassa, kukin omalla paikallaan, ilman että miehellä, joka ne sinne heitti, olisi näyttänyt olevan siitä mitään ilmeistä vaivaa. Minä riemastuin suuresti, ja siihen riemastukseen minä heräsin.” H. k. 95.

Puhdistumisen ja hiottamisen jälkeen Jumalan lapset ovat saaneet Kristuksenkaltainen luonne, he loistavat ja ovat valmiina kohtamaan Vapahtajansa. Kiitos ja kunnia Jumalalle siitä!

Seurakunta on Karitsan morsiamen

"Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon." Ilm. 21:9.

Seurakunta on verrattuna Karitsan vaimoksi. Se on kestänyt suuria vaikeuksia, vainoja ja taisteluja, sillä koko aika sielun vihollisen yrittää johdattaa sen uskottomuuteen Jeesusta vastaan.

Nyt Karitsan vaimo lähestyy viimeisen ja vaikeammin taisteluun, mutta hän voittaa, koska itsen Jeesus taistelee sen edestä. Hän rakastaa morsiamensa loppuun asti, koska Hän vuodatti verensä hänen edestään.

Kaipausta kohtaamisen on sanomaton. Jumala, Jeesus, enkelit ja seurakunta valmistautuvat tähän suurin tapahtumaan. Kohtaaminen, jonka jälkeen ei koskaan enää tule eroa.

“Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus." Ilm. 19:7, 8.

Oi, mikä ilo ja riemu on seurakunnalle, Jeesukselle ja koko

taivaalle, kun taistelu on lopussa ja seurakunta on kokonaan puettuna Kristuksen vanhurskaudessa ja on valmis kohtamaan Vapahtajansa!

”Me voimme nähdä tulevaisuuteen, nähdä taivaan autuuden. Raamatussa on paljastettuna näkyjä tulevasta kirkkaudesta, kuvia, jotka Jumala on kädellään piirtänyt, ja ne ovat rakkaita hänen seurakunnalleen. Uskossa voimme seistä ikuisen kaupungin kynnyksellä ja kuulla suloisen tervetuliaistoivotuksen. Se lausutaan niille, jotka tässä elämässä ovat yhteistyössä Kristuksen kanssa pitäen kunnianaan kärsiä hänen tähtensä. Kun lausutaan sanat: »Tulkaa, minun Isäni siunatut», he laskevat kruununsa Lunastajan jalkojen juureen ja huudahtavat: »Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen. -- Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!» (Matt. 25: 34; Ilm. 5: 12,13).

Siellä lunastetut tervehtivät niitä, jotka johdattivat heidät Vapahtajan tykö. Kaikki ylistävät yhdessä häntä, joka kuoli, jotta ihmiset saisivat elämän, joka on Jumalan elämän vertainen. Taistelu on ohi. Ahdistus ja kiista on päättynyt. Voiton virret täyttävät koko taivaan, kun lunastetut kohottavat riemullisen laulun: Arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka teurastettiin ja elää jälleen, riemuitseva voittaja.” Apt. 461.

Ruoilkaamme hartaasti, että seurakunnassa pian tapahtuisi herätystä ja uudistusta, saadaksemme luvatus ehtosateen ja valmiina kohtamaan pian tuleva Vapahtajamme. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Kutusu kaukaisesta maasta

Kutsu Afrikaan, Australiaan ja Aasiaan vuoksi minun pit jättää vaimon lapsen ja maallinen koti lähteekseni tälle matkalle. Minun

piti olla siellä pidemmällä ajalla ja se ei ollut helppoa vaimolle ja lapasille, mutta he kestivät tämä rakkaudesta Vapahtajan kohtaan, joka oli valmis jättää kaikki: Isänsä läheisyys, enkelien joukon palvelusta ja taivaan ihanuus, tuli tähän syntisen maailmaan ja kulki langennut ihmisen tien. Hän syntyi talissa ja pienenä vauvana vainottuna kauhean Herodeksen kuninkalta. Maaliset vanhemmat Maria ja Joosef piti erään enkelin johdossa paeta Egyptiin. Sen jälkeen, kun Herodes oli kuollut, he saivat tulla takaisin heidän maaliseen kotiin.

Jumalan Pojan lapsuus ja nuoruus oli taistelu jokapäiväisen leivän varten. Kun Hän saavutti 30 vuotta ikää, vahvasti liitonsa Isänsä kanssa kasten kautta ja kun Hän nousi vedestä, “...ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki **Jumalan Hengen** tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen päällensä. Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: **"Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."** Matt. 3:16, 17. Jeesus aloitti Hänen työsään: Hän saarnasi evankeliumia, paransi sairaita, herätti kuoleita, ja lopuin lopuksi Hänen kansaansa vihasi Häntä, Häntä kiusattiin ja naulattiin ristille. Miljoonien hyvien tekojen edestä Hänen valittu kansansa maksoi Hänelle kauhealla kuolemalla ristillä. Keski auringonpäivällä Jeesus pyysii vettä, mutta Hänelle annettiin juoda etikka sekoitettuna sappin kanssa! Tämä oli Hänen kansansa kiitollisuus! Kuitenkin Hän rukoili: **"Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät."** Luuk. 23:34. Jeesus kuoli ristillä, Häntä haudattiin, mutta kolmantena päivänä oli herätetty kuoleista. Mahtavammin enkeli kutsui: “Jeesus Jumalan Poika; Sinun Isäsi kutsuu sinut! - Taivaallinen käsky vapautti vangitun.“

Jeesu nousi ylös, näytti itsensä opetuslapsieleensä ja monille muille, sitten ylösnousemuksen esikoishedelmien kanssa otettiin vastaan taivaassa ollaksen Ylimäisenäpapina puolustaman meitä Isän edessä.

Tämä rakkauden ja uhrin edestä taivaalliselta Isältä ja Pojalta minä ja vaimoni olimme valmiita ottamaan puuteitta vastaan. Jatkuu...

Peloittava havainto

1. Moos. 44:1, 2.

Hyvällä mielellä Jaakobi pojat jättivät kaupunki. Kaikki meni paremmin, kuin he ajattelivat. Halitsija kohteli heitä hyvin ystävällisesti ja oli kutsunut heitä ruokailuun. Hyvin merkillinen ateria, joka Joosef söi veljensä kanssa. Ei siksi, että Joosef söi eriksi veljestä, se oli maan tapana. Egyptilaiset pitivät epäsopivaksi pitämään pöytäseurana joku ulkomaalainen, yksinkertaisesti he eivät pitäneet pyöytäseurustelua sogar keskenänsä. Vain saman sosiaalipiirin jäseniä söivät yhdessä. Joosefillakin maan helitsijana ei ollut pöytäseurustelu Egyptilaisten kanssa, jotka oli aterialla. Heille tarjottiin myös erikoisella tavalla. Ei tämä ollut merkillistä Jaakobin pojille. Tätä he eivät odottaneet muulla tavalla, mutta heille oli merkillistä, miten heidän paikoinsa oli määrätty. Heitä laitettiin aivan ikäänsä mukaan. Ensiksi Ruuben, hänen vieressä Simeon, sitten Levii ja hänen jälkeensä Juuda. Oliko tämä sattuma? Miten merkillistä on! Veljekset katsoivat hyvin ylyttyneinä. Seuraava rivissä oli Daan. Sen jälkeen oli Naphtali, siten Gaad ja Asser. Jos tämä olisi sattumalta, sitten se olisi hyvin outo ja erikoinen sattuma! Sen jälkeen vuoro pöydällä oli: Issahar, Sebulon ja lopuksi Benjamin. Ihmeellistä, hyvin erikoista! Aivan heidä ikäänsä mukaan laitettu pöydän ääreen. Miten tämä voi selittää? He eivät tieneet. Me tiedämme. Me tiedämme, että Joosef tunsu heitä kaikki. Hän tiesi heidän nimensä, heidän ikäänsä ja syntymäpäivä, heidän luonteensa ja elämänsä. Hän tunsu heitä kaikki yhteensä. Mutta he eivät tieneet sitä.

Simeon oli jälleen heidän kanssa. Myös Benjamin, jonka edestä isä piti suuria huolia oli mukaan. Heidän säkinsä oli täynnä

kokonaan - nyt on lähtö kotiin päin. Miten Jaakob tulee iloiseksi, että kaikki on mennyt niin hyvin, ja kaikki pellot oli turhaa! Niin he lähtivät matkalle, puhuen kuluvan päivän tapahtumista ja kokemuksista. Yhtäkkiä he kuulivat perässä joku huuto. He katsoivat takepäin. Se oli Joosefin taloushotaja, joka oli tulossa sotilasjoukoineen. Mitä he haluavat? Veljet pysäytyivät odottamaan.

“Minkätähden olette palkinneet hyvän pahalla? Onhan se juuri se, josta isäntäni juo ja josta hän salaisia tiedustelee. Te olette pahoin tehneet menetellessänne näin.” 1. Moos. 44:4, 5. Syyttömyyden tunteilla he vastasivat:

"Minkätähden herramme puhuu näin? Pois se, että palvelijasi tekisivät niin! Katso, rahan, jonka löysimme säkkiemme suusta, me olemme tuoneet takaisin sinulle Kanaanin maasta; kuinka siis olisimme varastaneet hopeata tai kultaa herrasi talosta? 1. Moos. 44:7, 8

He olivat niin varmaa asiassa ja varmana jatkoivat väitteensä ylimielisesti: “Se palvelijoistasi, jolta se löydetään, kuoloon; ja me muut tulemme herramme orjiksi.” 1. Moos. 44:9. Taloudenhoitaja tietää aivan hyvin, että hän löytää maljan - itse hän laittoi se Benjaminin säkkiin. Sen vuoksi hän pehmensi nämä kovat sanat ja sanoi: “Olkoon niin, kuin olette puhuneet; se, jolta se löydetään, olkoon minun orjani. Mutta te muut pääsette vapaiksi.” 1. Moos. 44:10. Niin alkoi etsimistä. Toinen toiseensa jälkeen avasivat säkkinsä - malja ei ollut siinä. Riemuiten he katsoivat häntä päin: “Emmekö sanoneet, että olemme rehellisiä ihmisiä? Emme ole varkaita!” Sitten Benjamin avaa säkkinsä - ihmettellen hän vetäytyy taaksepäin - kaikki värit ilmestyy hänen kasvoilleen - malja ilmestyi hänen säkissään. “... ja malja löytyi Benjaminin säkistä.” 1. Moos. 44:12. Niin kaikki repäisivät vaateensa, jokainen kuormasi jälleen aasinsa ja palasivat kaupunkiin. Mutta mitä Joosef halusi saavuttaa, kun pelotti veljensä tällä tavalla? Toki he olivat täysin syyttömiä tässä varkaudessa! Etkö huomannut, miten veljet vakuuttivat rehellisyydestänsä? Etkö nähnyt miten he puhuivat vapaasti: Me

emme ole koskaan jotakin varastaneet! Onko se totta? Ei koskaan varastaneet! Eivätkö ole varastaneet heidän isänsä aurinkopaiste vanhassa iässä? Eivätkö varastaneet veljensä Joosefin onnellinen nuoruus? Totta, Joosefin malja he eivät varastaneet, se pitää paikkansa. Mutta paljon arvokkaampaa he varastivat: erän isän poika, hänen elämänsä onni! Heidän veljensä iloinen nuoruus. Onko tämä mitätöntä? He väittivät heidän rehellisyydestään - ja kuitenkin olivat varkaita, häpeälisiä varkaita. Tämä Joosef halusi tuoda heidän mieliin. Sen vuoksi hän laittoi heille tällainen koe. Ja se toteutti toivottu päämäärän. Kun veljet seisoivat jälleen Joosefin edessä Juuda sanoi toisten edestä: "Jumala on paljastanut palvelijaisi syyllisyyden." 1. Moos. 44:16. Vaikka he eivät ole tehneet sen synti, johon heitä syytetään, he ovat tehneet muuttua raskasta, hyvin raskasta. Nyt heidän rehellisyytensä ei auttanut. Jumala toi heidän pahatyönsä esille. Tämä on pelottava havainto. Se on tarpeellinen, sillä Joosef pitää ilmoittaa itsensä veljellensä. Hän ei voi ilmestyä heille, ennen kuin he suora tunnistavat syyllisyytensä, heidän koko elämänsä syyllisyys. Saanko kysyä sinulta: Voiko sinun elämässäsi tehdä myös sellainen havainto? Pidät kiinni rehellisyydestäsi!

Sanoo vain, sinä olet aina rehellinen ja oikeamielinen ihminen ollut, kukaan ei voi sanoa sinua vastaan mitään! Puhuu vaan rehellisyydestäsi, että et ole varastanut keneltäkään eikä valehdellut kenelle, minä pysyn mukaan:

Sinun elämässäkin voi löytää jotakin sellaista. Pitäkö meidän tutkia sen? Katso! Jeesus vuodatti verensä sinun edestäsi. Hän osti sinut korkealla hinnalla. "Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne." 1. Kor. 6:20.

"Tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, 19. vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten." 1. Piet. 1:18-20.

Jeesus on ostanut sinut ja olet Hänen omaansa. Siis - mitä olet

tehnyt Hänen omaisuutensa kanssa? Etkö ole varastanut Hänen omaisuutensa? Etkö ole elänyt kysymättä Jumalasta ja palvelut syntiä? Jeesuksella on oikeus sinusta! Hänen verensä tähden ja sinä olet varastanut Hänen omaisuutensa! Vielä enemmän! Voimat, jotka Hän halua omistaa ja käyttää Hänen palveluksessa, sinä olet käyttänyt ja tuhannut turhuuden palveluksessa, himojen hurmiossa. Aika, joka Hän on antanut sinulle, se kallisarvoinen lyhyt armonaika, olet laiminlyönyt, tai olet sen ylenkatsonut, tai täysin tuhauttanut. Katso, sillatavalla olet menettänyt Jeesuksen omaisuuden kanssa.

Rahat, josta hän on asettanut sinut hoitajaksi, josta kerran joudut tekemän tili, jotka käytit itsellesi, omin tarpeisiin. Siinä olet kavaltanut!

Voitko sanoa vielä: Minä olen ollut aina rehellinen! Saata olla, että ei kukaan ihminen voi sinua jotakin syyttää. Mutta eikö Jumalakaan voi sinua syyttää?

Se on pelottava havainto, kun ihminen tunnusta: Ei ole minun rehellisyydelläni ja vilpittömyydelläni: Minä varastin Herrani omaisuudesta, joka Hän on ostanut oma verensä kautta: Olen varastanut Herrani omaisuutta, joka Hän on ostanut verensä kautta. Olen elänyt itselleni, tein oma mieltymykseni mukaan, eikä Herrani tahdon mukaan. Jumala löysi pahatyösi niin kuin maljan Benjaminin säkissä.

Myös tämä havainto on niin pelottava ja koko sydämeistäni toivon sen sinulle. Koska vain silloin, kun teet tämä havainto, ja tunnustat syyllisyyttäsi, saat tunnista taivaallinen Isää. Silloin Hän kaipaa sinua! Oi, jos teet sen, jos teet sen tänään; tämä pelottava havainto!

Ole hyvää ja lue 1. Moos. 44:14-18.

Jälleen Joosefin veljet kumartuivat hänen eteensä. Kun kauhea havainto li tehty, että Joosefin malja löytyi Benjaminin säkistä, he tulivat hänen taloudenhoitajan kanssa kosketukseen. He tapasivat Joosefia hänen kodissaan.

Varmasti hän odotti heitä. Miten kauan hän oli jo odottanut

veljensä ja heidän kääntymyksensä! Moitteilla, enemmän surusta, joka kuulusta vihaksi, hän saavutti heitä. “Mitä olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minun kaltaiseni mies saa salatut ilmi?” 1. Moos. 44:15. Veljet eivät yrittäneet puolustautumaan. Kaikki itseluottamus, kaikki ylpeä kerskailu rehellisyydestä oli lyöty maahan. He antautuivat syylliseksi. “Jumala on paljastanut palvelijaisi syyllisyyden.” 1. Moos. 44:16. Sitten he antautuivat ollakseen vangiksi, hänen orjina. “Katso, me olemme herrani orjat, niin hyvin me muut kuin se, jolta malja löytyi.” 1. Moos. 44:16. Miten nyt veljet päättävät? Jättävätkö veljensä hätään, ja rauhassa palaa takaisin isänsä luokse, niin kuin Joosef sanoi? Ottaisivatko he hänen ehdotuksensa vastaan, joka lupaa heille kaikille rauhaa, jos uhraavat vain Benjamin?

Miten kylmästi ja armottomasti kerran he uhrasivat veljensä Joosef, saadakseen rauha hänen neuvoista ja varoituksista ja ollakseen vapaana hänen vaelluksensa moitteista! Tekevätkö he nyt samalla tavalla, tai he kestävät viimeinen koe, joka Joosef antaa heille? Juuda tulee esille, kun kuuli ehdotusta, että he saavat lähteä vapaasti, mutta Benjamin pitää jäädä. Hän pyytää maanhallitsijan, että puhuisi hänen kanssa, saadakseen esittää koko asianlaita hänelle. se on ihmeellinen puhe, joka hän piti. Minä en voi muuta, kuin olla myönteinen heille tällä kerta.

“Herrani kysyi palvelijoiltaan sanoen: 'Onko teillä isää tai veljeä?' Me vastasimme herralleni: 'Meillä on kotona vanha isä ja veli, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillänsä ja on vielä nuori; mutta tämän veli on kuollut, ja niin hän on jäänyt yksin äidistänsä, ja hänen isänsä rakastaa häntä.' ” 1. Moos. 44:19, 20.

Miten vaikeita oli tämä heille kerran, että isä rakasti heidän veljensä Joosefia erikoisesti. Nyt he eivät ole enää kaatelulisiä, kun isän sydämen on kiintynyt erikoisella rakkaudella Benjaminiin. Juuda jatkaa:

“Niin sinä sanoit palvelijoillesi: 'Tuokaa hänet tänne minun luokseni, että silmäni saisivat katsella häntä.' Me vastasimme herralleni: 'Nuorukainen ei saata jättää isänsä, sillä jos hän jättäisi isänsä, niin tämä kuolisi.' Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: 'Jos

nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, niin älkää enää näyttäytykö minun kasvojeni edessä.' Ja me menimme kotiin palvelijasi, minun isäni, luo ja kerroimme hänelle herrani sanat. ”

1. Moos. 44:21-24. Tähän asti Joosef tiesi kaikki, mitä Juuda sanoi. Hän vain suostui siihen!

Mutta mitä on tulossa, mitä hänen isänsä sanoisi, hän ei tiennyt, sitä hän kuunteli suurella huomiolla. Juuda selitti eteenpäin:

“Niin isämme sanoi: 'Menkää jälleen ostamaan meille vähän elintarpeita.' Me sanoimme: 'Emme voi lähteä sinne; ainoastaan jos nuorin veljemme seuraa mukanaamme, me lähdemme, sillä me emme voi näyttäytyä sen miehen kasvojen edessä, jollei nuorin veljemme ole mukanaamme.' Niin palvelijasi, minun isäni, sanoi meille: 'Tiedättehän itse, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa. 28. Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaan hänet on raadeltu kuoliaaksi, enkä minä ole häntä siitä päivin nähnyt. Jos te nyt viette minulta tämänkin ja jos onnettomuus kohtaa häntä, niin te saatatte minun harmaat hapseni vaipumaan tuskalla tuonelaan.'” 1. Moos. 44:25-29.

Miten Juudan sanat liikuttivat Joosefia! Miten hänen piti ponnistaa voimiansa, ettei näyttäisi tunteensa! Mutta Juuda puhui eteenpäin:

“Jos minä siis tulisin kotiin palvelijasi, isäni, luo eikä meillä olisi mukanaamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt, niin hän nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme, kuolisi, ja me, sinun palvelijasi, saattaisimme palvelijasi, isämme, harmaat hapsen vaipumaan murheella tuonelaan. Sillä palvelijasi on luvannut isälleen vastata nuorukaisesta ja sanonut: 'Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, niin minä olen syyllinen isäni edessä kaiken elinaikani.' Ja jääköön siis palvelijasi herralleni orjaksi nuorukaisen sijaan, ja nuorukainen menköön kotiin veljiensä kanssa. Sillä kuinka minä voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En voisi nähdä sitä surkeutta, joka tulisi isäni osaksi.'” 1. Moos. 44:30-34.

Miten surullinen oli aikaisemmin heidän veljen rakkautensa! Miten armottomasti he saivat heittää veljensä kaivoon, antautua

häntä nälkäkuolemaan. Miten kylmästi he ovat voineet laskea rahat, jotka saivat veljensä myymisestä.

Nyt asiat oli muuttunut aivan toisella tavalla. Juuda selitti, että on valmis jäädä orjaksi Egyptiin, saadakseen vapaus Benjaminille. Miten häpeällisesti kerran he seisoivat veljenrakkauden puolesta! Miten ovat voineet aiheuttaa kauhea suru isälle, kun lähettivät Joosefin verilisen vaipan hänelle.

Nyt oli tapahtunut muutos, aivan toisella tavalla. Nyt he pitävät vanhan isän hahmo ennen heidän sielunsa. Missään tapauksessa he eivät halua aiheuttaa hänelle harmia. Pitäkö heidän nähdä vanhan isän kurjuus - ei tämä he eivät voi kestää! Minkälainen päätös!

Saanko minä jäädä tänne orjaksesi - mutta laskee Benjaminia vapaaksi! Sen mukaan hän luopua omasta vapaudesta, omasta perheestä, kodista, elämänsä onnesta - säästääkseen isänsä surusta ja ansaitakseen Benjaminin vapaus. Tämä Juuda oli toinen mies, kuin se, joka sanoi silloin: "Tulkaa, myykäämme hänet ismaelilaisille," 1. Moos. 37:27.

Vaikeassa koulussa viimeisinä vuosina Jumala kasvatti hänet, tullakseen sen taitava kantaisäksi, johon kansoja kuuluivat, niin kuin vanha Jaakob sanoi siunauksessansa.

Ole hyvä ja lue 1. Moos. 49:9-10.

Hän oli valmis mennä sille tielle, jonka hänen enkelinsä kerran todella meni, joka antoi elämänsä maailman pelastamiseksi synnin orjuudesta. Oletko sinä myös valmis siihen? Kun olemme maailman suola ja valo, niin kuin Jeesus on sanonut, vain silloin voimme täyttää tehtävämme, kun kuuluttamme itsemme palveluksessamme, kun uhraamme oma elämämme. Jumala pitää meistä kiinni kestääksemme koetustamme, emmekä rakastaisi elämämme kuoleman saakka. Elämä elämän edestä.

Ole hyvä ja lue 1. Moos. 45:1-3.

Kun Juuda jatkoi ihmeellinen puheensa Joosefin kanssa, ja kertoi vanhasta isästä, kodista, nuorista veljestä, johon isä oli kiintynyt, hän ei arvellut, miten Joosef piti ponnistaa itsensä

kuuntelemaan muuttumattomalla kasvojensävyillä. Mutta miten hän pyysi armoa saadakseen olla uhrina Benjaminin edestä - siinä Joosef ei voinut pitkälle pidättää tunteittensa. Juuda ajatteli, että hänen pitää suostutella, pehmentää ja muuttaa maanhallitsijan mielipidettään, tämä kova ja ankaran mies - mutta hän ei tiennyt, miten Joosefin pehmeä sydän piti ponnistella, pysyäkseen lujana, ettei antautuisi tunteisiin. Lopuksi hän ei voinut enää pidättää tunteensa. Kiireesti hän katsoi ympärillensä sanoen, että kaikki Egyptiläiset pitää jättää hänet yksin. Kaikki, myös kielenkääntäjät, ne jotka siihen asti palvelivat häntä. Egyptiläiset vetäytyivät pois huolillaan, jättää herransa näiden heprealasten kanssa. Joka tapauksessa on hyvää he ajattelivat, kun pysyvät lähettyvillä, tullakseen heti avuksi hänelle, kun hän tarvitse heitä. Vihdoin ovi tuli kiinni heidän jälkeensä. Joosef oli yksi veljensä kanssa. Sitten pitkälle pidetty vaivaloiset tunteet purkautuivat voimallisesti - ja veljien ja ulkona höristäneinä korviinsa Egyptiläisten ihmeeksi ylpeä maanhallitsijan kovalla äänellä alkoi itkemään. Mitä tämä tarkoitti? Oliko tämä suru? Ei kumpaakaan! Se oli hänen sydämensä tunteet, jotka ei voinut enää pidättää. Miten kauan hän toivoi tämä hetki! Miten kauan hän on kaivannut tätä tuntea! Kestävätkö veljensä koetusta? Tai he antavat Benjaminia alttiiksi, niin kuin kerran he antoivat hänet alttiiksi?

Nyt hetki oli tullut, koetus oli kestäetty - nyt on luonnollista, että hänen sielunsa pitkä jännitys purkautui kyynelien virraksi. Hämmästyneinä veljet katsoivat häntä.

Mitä tämä pitäisi tarkoittaa? Hyvin pian he ymmärsivät nämä kyynelät. Kun Joosef tuli tyyniksi, hän kutsui veljensä ja sanoi kotimaan kielellä: "Minä olen Joosef!"

Tämä oli kuin salama, joka kohtasi heitä. Mitä, Egyptin valanpitäjä, mies, jonka kädessä heidän elämänsä oli, hän oli heidän veljensä Joosef, joka he myivät? Tämä oli hirvittävä tiedotus!

Mitä kosto hän tekee heille nyt! Nyt he ovat kuoleman lapsia, tai vähintä tuomittu elämäpituinen orjuudeksi, jos Egyptin maahaltian on heidän veljensä, jonka kanssa käyttäytyivät niin vahingollisesti.

Niin pelästyneinä he vetäytyivät taaksepäin.

Onko ollut sinun elämässäsi jo sellainen hetki, jossa taivaallinen Isä on ilmoittanut itsensä sinulle? Miten Hän on kaivanut sitä, ilmoittaa itsensä ihmisille. Miten vaikea on Hänelle, pidättäytyä niin kauan aikaa. Hän tekee sitä vain koettaakseen meitä, vain puhdistaakseen meitä. Hän tekee sen rakkaudesta. Kuinka jäänetti Jeesus on kaivannut ottamaan sielunkuormasi pois ja tehdä sinut vapaaksi ja onnelliseksi. Kyllä, paljon enemmän, kuin joku syntinen kaipaa rauhaa Jumalan kanssa, Vapahtaja kaipaa syntistä ja hänen armahduksensa. Mutta kun Hän on niin täynnä rakkautta, meidän Vapahtajamme, miten tapahtuu sitten, että ihmiset pelästyneinä vetäytyvät taaksepäin, kun Hän sanoo heille: "Minä olen Jeesus!" Tämä tapahtuu, koska he eivät tuntee Häntä. Niin kuin Joosefin veljet ajattelivat, nyt tulee Joosefin kostoä Dotanin tapauksen johdosta, niin ihmiset ajattelevat, Jeesus tulee esittämään koko heidän synninlista ja he joutuvat vastuunalaiseksi syyllisyydestä, joka on kuormannut heidän mieleensä. Se, joka niin ajattelee, hän ei tuntee Jeesusta! Ei ole mitään jälkiä moitteista ja syyttämistä. Vain rakkauden lohdutus, anteeksiantoa ja armo odottaa meitä, kun tulemme Hänen eteensä. Ajattele vain tuhlaajanpojan paalu (Luuk. 15:18-24). Onko hänen isänsä tehnyt hänelle huomautuksia? Onko isä paisuttanut häntä moitteilla? Vain sen jälkeen kurja ihminen tulisi aivan murtuneiksi. Ottiko hän itse moitteet päällensä? Ei, isä halasi ryysyinen ja kulunut kerjäläinen ja rakkauden ja anteeksiannon suudelmalla hän laittoi kiinni hänen suunsa, kun halusi pyytää, että isä ottaisi häntä päivätyöläiseksi. Tätä poika ei koskaan odottanut, että hänen paluunsa johdosta tulee juhlat, että vasikka teurastetaan ja tarjotaan juhla-ateria!

Miksi Vapahtaja kertoo meille tämä kertomus? Sanotaakseen meille: Tällä tavalla Jumala odottaa syntisen paluu. Tällä tavalla Jumala iloitsee kadotettujen kotipaluusta. Ja te, jotka pelkääte taivaallisen Isän edessä - kuitenkin katsokaa vain kerran jalokasvot täynnä armoa ja ystävällisyyttä, katsokaa Hänen veriset haavansa, Hän antautui vapaaehtoisesti hakattaviksi, rakkaudesta

kadotetun maailman puolesta - miten turha on pelkonne Hänen edessään, miten perustamaton pelkonne on!

Hän rakasta teitä!

Niin rakkaita, että Hän antoi verensä ja elämänsä teidän edestänne! Tässä teidän ei tarvitsee pelkää. Sen vuoksi luottakaa Häneen, antakaa sydämenne ja elämänne Hänelle! Teidän onnenne ja sielunne on vaarassa, jos jätätte Häntä odottamaan!

Seuraa jatkuu...

Kurt Barath

Hellästi Jeesus nyt kutsuvi, kuulkaa!

Iloitsen suuresti isovanhemmuudesta, että saan olla mummu. Lapsen lapsemme on vielä nuori, mutta aito elämän ilo, avoin katse ja vilpittömät toteamukset tuovat iloa monien elämään.

Talvella olimme sopineet lapsen vanhempien kanssa, että hän pääsee yksin kesällä isovanhempien luokse joksikin aikaa. Olihan jo kolmas kesä tiedossa. Kerran eräessä puhelinkeskustelussamme kysyin lapsenlapseltamme: ”Haluatko sinä tulla kesällä mummulaan.” Reippaana hän toteaa: ”Tottahan toki.” Niinpä muutaman kuukauden päästä koitti juhlahetki. Aluksi oli monenlaista uutta katsottavaa ja tekemistä, sillä maaseutu ympäristö oli toisenlaista kuin kotona. Pian kuitenkin koitti ilta ja levolle meno aika. Menin pienen pojan kanssa levolle hänelle varattuun huoneeseen. Pian hän huomasi huoneessa jotakin mielenkiintoista. Siellä oli viehättävä nukke nukkumassa omassa kantokaukalossaan. Pojan katse ilahtui ja hän kysyi: ”Saanko minä tämän kun minulla ei ole tällaista kotona?” Vastasin: ”Sinun täytyy kysyä sitä tädiltäsi, koska se on hänen”.

Annoin luvan lainata sitä. Voi, miten pojan silmät kirkastuivat! Hän laittoi nukan viereensä nukkumaan ja seuraavina päivinä hellästi hoiti pientä nukkevauvaa. Se ei ollut hetkellistä iloa, vaan kotiin mennessäänkin hän hoiti hellästi ja esitteli sitä

vanhemmilleen ja isovanhemmilleen. Vaikka hän leikkii autojen ja traktoreiden kanssa, niin silti hänen kotoa saamansa hellyys ja hoitamisen tarve näkyy elämässä. Hän haluaa jakaa hellyyttä toisillekin ja vastaanottajana oli pieni nukkevauva ja nukkevauvan pieni vauva.

Aina elämässä ei ole näin hellää huolenpitoa, onnellista ja turvallista elämää. Toisenlainen vakava tositapaus, kirje tyttövankileiriltä, ”En elänyt, olin vain olemassa”. ”En tiedä, keitä vanhempani olivat. Sijaisvanhemmat kasvattivat minut. He joivat, riitelivät, ja isä löi minua. Vaikenin, kun minua lyötiin. Itkin vain hiljaa jälkeinpäin. Aloin olla poissa kotoa, koska kyllästyin moitteisiin, että en ole oma lapsi. Tein kaikkeni, ettei minun olisi tarvinnut nähdä noita humalaisia kasvoja ja silmiä, joissa ei ollut minkäänlaista rakkautta tai hellyyttä. En enää elänyt, olin vain olemassa. Isä löi minua ja äitiä, keräsi kaikki rahat ja meni ties minne. Aloin itsekin juoda ja pinnata koulusta. Liityin epämääräiseen porukkaan. Aloin varastaa rahaa ja riidellä vanhempieni kanssa. Äiti kuoli. Syytin itseäni siitä. Isä alkoi juoda entistä rankemmin. Minusta tuntui, että olin aivan yksin maailmassa. Tein rikoksen. Ymmärsin sen silloin kun jouduin vankilaan. Isä jäi yksin ja ilman tukea. Kun kuulin isän poismenosta, puhkesin kyyneliin. En tiennyt, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Olin aivan nuori ja minun oli pärjättävä elämässä yksin. Nyt uskon Jumalaan. Olen tajunnut virheeni, enkä aio toistaa niitä. Olen saanut lahjaksi elämän, ja nyt kuljen oikeaa tietä.”

Tämä nuorukainen ei saanut rakkautta ja hellää huolenpitoa kotonaan. Häntä moitittiin, lyötiin ja pidettiin perheeseen kuulumattomana. Kaikki tämä rakkaudettomuus vaikutti hänen elämäänsä negatiivisesti. Kunnes hän koki Jumalan valtavan hellän rakkauden muuttavan hänen elämänsä! ”Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhota.” Jes.49:15. Nyt hän on onnellinen Jumalan hellästä huolenpidosta!

”Hellästi Jeesus nyt kutsuvi, kuulkaa! Kutsuvi sua ja myös mua.

Sydänten ovilla oottavi, tulkaa! Oottavi sua ja myös mua. Kotiin, kotiin! Riennä sä väsynyt kotiin! Hellästi Jeesus nyt kutsuu ja oottaa, Lausuu: Oi, käy kotihin.”

Tässä kauniissa laulussa kehoitetaan meitä kaikkia ottamaan Jeesuksen hellä kutsu vastaan. Tarvitseeko uskovien vielä ottaa vastaan jotakin uutta? Olemmehan jo tarpeeksi oppineet ja tutkineet, senhän pitäisi jo riittää. Tällainen ajatustapa johtaa harhaan. Suomalainen sananparsi ”ikäs’ elä, ikäs’ opi ja oppimatta kuole”, kehottaa meitä jatkuvasti opintielle. Jumala haluaa meitä kouluttaa mielensä mukaiseksi, jos me vain haluamme antaa sydämemme hänelle. Saamme tärkeitä ohjeita elämäämme sisar Whiten kautta joista hän kirjoittaa: ”Todellisen kohteliaisuuden perusolemuksena on huomaavaisuus toisia kohtaan. Varsinaista, kestäväää kasvatusta on se, joka tekee ihmisen avarasydämisemmäksi ja edistää kaikkiin kohdistuvaa hyvántahtoisuutta. Ajatusten ja tapojen todellinen hienous opitaan paremmin jumalallisen Opettajan koulussa kuin millään asetettujen sääntöjen noudattamisella. Kun hänen rakkautensa valtaa sydämen, se jalostaa luonnetta tavalla, mikä muovaa sen hänen luonteensa kaltaiseksi. Tämä kasvatusta antaa taivassyntyistä arvokkuutta ja sopivaisuudentajua. Raamattu kehottaa olemaan kohtelias. Se esittää monta valaisevaa esimerkkiä epäitsekkäästä hengestä, jalosta ystävällisyydestä ja miellyttävästä mielenlaadusta, jotka ovat luonteenomaisia todelliselle kohteliaisuudelle. Nämä ovat vain Kristuksen luonteen heijastusta. Kaikki maailmassa esiintyvä hellyys ja kohteliaisuus – myös niiden keskuudessa, jotka eivät tunnusta hänen nimeään – on hänestä. Hän toivoo näiden piirteiden kuvastuvan täydellisesti hänen lapsistaan. Hänen tarkoituksensa on, että ihmiset näkisivät meissä hänen kauneutensa!” E ja K s.228.

”Kaikilla voi olla iloiset kasvot, lempeä ääni ja kohtelias esiintymistapa. Nämä ovat henkilökohtaisen vaikutusvoiman perusedellytyksiä. Iloinen, aurinkoinen käytös miellyttää lapsia. Jos osoitat heille ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta, niin he ilmaisevat samaa mielenlaatua sinua ja toisiaan kohtaan.” E ja K

s.226.

”Miksikä viivyt, kun kutsuu Hän kerran, Kutsuvi sua ja myös mua. Miksi et huolisi armoa Herran, Armahtaa sua ja myös mua. Kotiin, kotiin! Riennä sä väsynyt kotiin! Hellästi Jeesus nyt kutsuu ja oottaa, Lausuu: Oi, käy kotihin.”

Merja – sisar

Sanomia Jumalalta

”Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.” Ilm.14:7.

Erään kerran, kun olin kiivennyt korkealle Lapin tunturille ihailen katselin upeita maisemia, näin kiven, johon oli kaiverretty yllä oleva teksti. Tiesin, että joku toinenkin oli nähnyt nämä kauniit maisemat suuren Luojan tekoina ja oli vieläpä halunnut toistenkin matkaajien mieleen muistuttaa tästä.

Erikoisesti kesän kauneudessa näemme Luojan käden jäljen. Näemme kasvavan hyötykasveja, lähtöisin pienestä siemenestä meidän ravinnoksemme. On puut, pensaat, kukat, lintujen liverrys, jotka täyttävät ilman. On sanottu, että jokaiselle kukan terälehdelle on kirjoitettu sanoma Kristuksen rakkaudesta. Näin runsaskätisesti taivas tahtoo tuoda iloa meille, kunpa osaisimme olla kiitollisia. Kaikkein suurin ilon ja kiitollisuuden aihe on Kristuksen sanat: ”Tulkaa minun luokseni.” Tämä kutsu on voimassa vielä maailmalle.

Aikojen alusta Jumala on lähettänyt sanomia yksityisille ihmisille ja kansoille. Aadamia ja Eevaa varoitettiin, Kain sai sanoman, jota hän ei totellut. Hän teki murhan ja hänestä kerrotaan surulliset sanat: ”Kain lähti pois Herran kasvojen edestä.” Heenok totteli Herran kutsua ja on nyt taivaassa, mikä ihmeellinen pelastus!

Kuningas Nebukadnessar sai monta varoitusta, kunnes hän viimein nöyrästi taipui Korkeimman edessä. Kuningas Belsassar

meni niin pitkälle pilkatessaan Jumalaa, täyttäen syntiensä mitan tuomalla temppelein pyhät astiat omiin jumalattomiin juhliinsa, että hänelle ei profeetta Danielilla parannukseen kutsuvaa sanomaa ollut, vaan tuomion sanoma, tämä tuomio kohtasi kuningasta jo samana yönä.

Kun Jumalan Poika tuli maailmaamme pelastamaan kansaansa, antoi hän rakkauden täyttämiä sanomia kutsuen kansansa johtajia, sekä kaikkia ihmisiä pelastukseen. Kansa ei ottanut vastaan Vapahtajaansa. Sitten Vapahtaja kutsui apostolit, jotka ottivat kutsun vastaan ja lähtivät viemään Jeesuksen rakkauden sanomaa maailmalle vaikeissa olosuhteissa.

Pimeän keskiajan jälkeen Herra antoi sanomia lopun ajasta, alettiin julistaa Jeesuksen tulemistä. Jeesus halusi antaa lopun ajan kansalle profeetan. Kaksi miestä saivat kutsun tähän suureen tehtävään, he hylkäsivät kutsun. Sitten tämä tehtävä annettiin, kuten todistuksissa sanotaan: ”Heikoimmista heikoimmalle, joka tekee minun tahtoni.” Tästä profeetasta me saamme olla tänä päivänä kiitollisia.

Edetään vuoteen 1888. Minneapoliksen konferenssiin. Sitä ennen sis. White sai sanoman toisensa jälkeen, joka kaikui kuuroille korville. Uskonvanhurskauttamissanoma ei ollut tervetullut silloiselle Jumalan kansalle. Silloin adventtikansa jakautui hengellisesti kahtia. Ennen ensimmäistä maailmansotaa kuului sanoma: ”Kriisi lähestyy, jos ette kohtaa sitä valmistuneina, teidän tulee kohdata se valmistautumattomina.” Kansa ei ottanut tätä sanomaa vastaan, miten surullista!

Sis. White kirjoittaa viimeisinä aikoinaan: ”Suuria muutoksia tulee, kun minut on laskettu lepoon.” ”Näin näyssä suuren uskonpuhdistusliikkeen.” Tulevaisuus tuo jäännösseurakunnalle vaikeita aikoja, mutta myöskin kalliita lupauksia Jeesuksen rakkaudesta ja voimasta suojella meitä. Kun maailman tuomarit laativat lain, vieläpä päivämääränkin, milloin Jumalan kansan on kuoltava, heillä ei näytä olevan turvattua paikkaa maailmassa, silloin tulee Jeesus ottamaan omansa pois täältä.

Me jokainen saamme sanomia Jumalalta Hänen sanansa kautta.

Kun me päivittäin kuljemme Jeesuksen seurassa, ei vihollinen voi meitä vahingoittaa. ”Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: ”Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan.” Ps. 91:1,2. Miten kiitollisia saammekaan olla, muistaessamme, että Kaikkivaltiaan edessä Välittäjäme ja Lunastajamme rukoilee päivittäin meidän puolestamme ja tarjoaa lunastushintaa meistä, puutteellisista ja heikoista Hänen tiensä kulkijoista.

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” Matt. 11:28-30.

S.M.

Kiitoslaulu Jumalalle

Hän valitsi meidät valaisemaan
koko maailman puhtaalla sanallaan.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Hän valitsi meidät kärsimään,
kun kuljemme kaidan tiensä tään.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Hän valitsi meidät tottelemaan
ja alмумme, avumme antamaan.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Hän valitsi, vihdoin sen tajuan
tään arpani, osani ihanan.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Hän valitsi meidät kaupunkiin,
taivaalliseen Jerusalemiin.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Hän valitsi arvovallallansa,
Me olemme Jumalan jäännöskansa.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Hän valitsi, riemuun ratketkaa
ja kaikkia, kaikkia rakastakaa.
Hän valitsi sun ja myös mun.

Margit-sisko

VALMISTAUDU KOHTAAMAAN JUMALAASI

*»Sen tähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska minä tämän sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalaasi.»
Aam. 4:12.*

Näin, etteivät useat oivalla, minkälaisia heidän täytyy olla voidakseen ahdistuksen aikana elää Herran edessä ilman pyhäkössä toimivaa ylimmäistä pappia. Niiden, jotka merkitään elävän Jumalan sinetillä ja joita suojellaan ahdistuksen aikana, täytyy heijastaa Jeesuksen kuvaa täydellisesti.

Heidän vaatteensa täytyy olla tahrattomat, heidän luonteensa täytyy olla vihmontaverellä synnistä puhdistettu. Jumalan armon ja omien uutterien ponnistustensa kautta heidän on täytynyt päästä voittajiksi taistelussa pahaa vastaan. Samalla kun tutkiva tuomio on käynnissä taivaassa ja katuvien uskovaisten synnit poistetaan pyhäköstä, erityinen puhdistustyö ja synnin hylkääminen tapahtuu Jumalan kansan keskuudessa maan päällä.

Minä näin monien laiminlyöväen tuiki tarpeellisen valmistautumisen ja odottavan »virvoitusta» ja »iltasadetta»

tullakseen niiden kautta soveliaiksi kestämaan Herran päivänä ja elämään hänen edessään. Oi, kuinka monen minä näinkään olevan ilman suojaa ahdistuksen aikana! He olivat laiminlyönet välttämättömän valmistuksen, eivätkä siitä syystä voineet saada virvoitusta, joka kaikkien niiden täytyy saada, jotka tahtovat tulla soveliaiksi elämään pyhän Jumalan edessä.

Ne, jotka kieltäytyvät antautumasta profeettojen kuritettaviksi ja jotka eivät puhdista sieluaan koko totuuden kuuliaisuudessa vaan ovat taipuvaisia uskomaan tilaansa paljon aremmaksi, kuin se on, saavuttavat vitsausten vuodattamisajan. Silloin he ymmärtävät, että olisivat tarvinneet kuritusta, muovailua ja tasoitusta tullakseen rakennukseen kelvollisiksi.

Minä näin, ettei »virvoituksesta» tullut osalliseksi kukaan, joka ei saanut voittoa jokaisesta helmasynnistä, ylpeydestä, itsekkyydestä, maailmanrakkaudesta ja jokaisesta väärästä sanasta ja teosta. Sen vuoksi meidän tulisi vetäytyä yhä lähemmäksi Herraa ja vakavasti etsiä tätä välttämätöntä valmistusta kestääksemme taistelussa Herran päivänä. Muistakoon kukin, että Jumala on pyhä ja että ainoastaan pyhät olennot voivat asua hänen läheisyydessään." Maranata 277.

”Puhaltakaa pasunaan Siionissa, toitottakaa torvia minun pyhällä vuorellani. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä Herran päivä tulee. Niin, se on lähellä:” Jooel 2:1.

”Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniaassa pitävät. Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niinkuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee.

Ja te näette jälleen, mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.” Mal. 3:16-18.

Hengelliset juhlat Bulgariassa

призови Ме в ден на напаст;
Аз ще те избавя; и ти ще Ме прославиш.
Пс. 50:15

30	15
266	406

Luontoretki Suomessa

